

EUROOPAN KESKUSPANKKI

Euroopan keskuspankkijärjestelmän ja Euroopan keskuspankin perussäännön 10.6 artiklan nojalla annettu suositus neuvoston päätökseksi Euroopan keskuspankkijärjestelmän ja Euroopan keskuspankin perussäännön 10.2 artiklan muuttamisesta

(EKP/2003/1)

(2003/C 29/07)

(Euroopan keskuspankin antama 3 päivänä helmikuuta 2003)

PERUSTELUT

Euroopan keskuspankkijärjestelmän ja Euroopan keskuspankin perussääntöön on lisätty Nizzan sopimuksessa uusi 10.6 artikla. Siinä määrätään seuraavaa: "Valtion- tai hallitusten päämiesten kokoonpanossa kokoontuva neuvosto voi joko Euroopan keskuspankin suosituksesta ja Euroopan parlamenttia ja komissiota kuultuaan tai komission suosituksesta ja Euroopan parlamenttia ja Euroopan keskuspankkia kuultuaan yksimielisesti muuttaa [perussäännön 10 artiklan] 2 kohdan määräyksiä. Neuvosto suositaa jäsenvaltioille näiden muutosten hyväksymistä. Muutokset tulevat voimaan sen jälkeen, kun kaikki jäsenvaltiot ovat ne ratifioineet valtiosääntöjensä mukaisesti...". Perussäännön 10.6 artiklaa on tulkittava yhdessä Nizzan sopimuksen liitteenä olevan Euroopan keskuspankkijärjestelmän ja Euroopan keskuspankin perussäännön 10.6 artiklasta annetun julistuksen kanssa. Julistus kuuluu seuraavasti: "Konferenssi luottaa siihen, että Euroopan keskuspankkijärjestelmän ja Euroopan keskuspankin perussäännön 10.6 artiklassa tarkoitettu suositus annetaan mahdollisimman pian".

EKP antaa edellä esitetyn perusteella tämän suosituksen neuvoston päätökseksi perussäännön 10.2 artiklan muuttamisesta. EKP:n neuvosto on antanut tämän suosituksen yksimielisesti EKP:n työjärjestyksen 10.6 artiklan määräysten mukaisesti. Se julkaistaan Euroopan unionin virallisessa lehdessä.

1. YLEISIÄ HUOMIOITA

Perussäännön 10.6 artiklassa luodaan oikeudellinen perusta EKP:n neuvoston äänestysmenettelyjen mukauttamiselle. Koska artikla koskee ainoastaan perussäännön 10.2 artiklan muuttamista, äänestysmenettelyjen mukauttaminen ei vaikuta EKP:n neuvoston jäsenten oikeuteen olla läsnä EKP:n neuvoston kokouksissa (perussäännön 10.1 artikla) ja osallistua jäsenen asemassa keskusteluun. Äänestysmenettelyjen mukauttaminen ei myöskään millään tavoin vaikuta perussäännön 28, 29, 30,

32, 33 ja 51 artiklan nojalla tehtäviä päätöksiä koskeviin äänestyksiin (perussäännön 10.3 artikla).

Jotta EKP:n neuvosto kykenisi euroalueen laajennuttuakin tehokkaaseen ja joutuisaan päätöksentekoon, äänioikeutettujen kansallisten keskuspankkien pääjohtajien lukumäärän on oltava pienempi kuin EKP:n neuvostoon kuuluvien kansallisten keskuspankkien pääjohtajien kokonaismäärä. Äänioikeuksien rotaatiojärjestelmä on tasapuolinen, tehokas ja hyväksyttävä tapa jakaa äänioikeuksia. EKP:n johtokunnan kuusi jäsentä säilyttää pysyvän äänioikeutensa. Tämän seikan muuttamista olisi vaikea sovittaa yhteen sen erityisaseman kanssa, joka johtokunnan jäsenille on annettu EY:n perustamissopimuksessa ja perussäännössä. EKP:n johtokunnan jäsenet ovat EKP:n neuvoston jäsenistä ainoita, jotka on nimitetty Euroopan tasolla perustamissopimuksen mukaista menettelyä noudattaen ja jotka toimivat yksinomaan euroalueen näkökulmasta ja koko euroalueella toimivaltaisen EKP:n puolesta. On lisäksi otettava huomioon, että johtokunnan jäsenenä olevan EKP:n puheenjohtajan ääni ratkaisee, jos äänet menevät tasan EKP:n neuvostossa.

Rotaatiojärjestelmän tulisi perustua viiteen perusperiaatteeseen: "yksi jäsen, yksi ääni" -periaate, "osallistuminen ad personam" -periaate, edustavuusperiaate, automaattisuuden ja kestävyyyden periaate ja avoimuusperiaate.

Ensinnäkin "yksi jäsen, yksi ääni"-periaatetta, joka on EKP:n ja eurojärjestelmän päätöksenteon perusperiaate, on edelleen sovellettava äänioikeutettuihin EKP:n neuvoston jäseniin. Rotaatiojärjestelmä merkitsee kuitenkin väistämättä, että pääjohtajien lukumäärän kasvaessa kaikilla EKP:n neuvoston jäsenillä ei ole enää pysyvää äänioikeutta.

Toiseksi kaikki EKP:n neuvoston jäsenet osallistuvat edelleen kokouksiin henkilökohtaisesti ja itsenäisesti siitä riippumatta, onko heillä äänioikeus vai ei.

Kolmanneksi on todettava, että koska rotaatiojärjestelmän käyttöönotto voisi teoriassa johtaa tilanteisiin, joissa EKP:n neuvoston äänioikeutetut jäsenet ovat jäsenvaltioista, joiden ei yhdessä tarkasteltuina katsottaisi edustavan riittävän hyvin koko euroalueen taloutta, järjestelmä olisi laadittava siten, ettei tällaisia tilanteita synny. Edustavuussyistä rotaatiojärjestelmässä on tehtävä ero pääjohtajien välillä sen suhteen, millaisin aikavälein heille annetaan äänioikeus (jäljempänä myös "äänioikeusfrekvenssi"), niin että suurempien jäsenvaltioiden kansallisten keskuspankkien pääjohtajilla on äänioikeus useammin kuin pienempien jäsenvaltioiden kansallisten keskuspankkien pääjohtajilla. Edustavuusnäkökohtien huomioon ottaminen poikkeaa nykyisistä EKP:n neuvoston äänestysmenettelyjä koskevista säännöksistä, mutta on perusteltua siksi, että on tarpeen muokata niihin vaikutuksiin, joita laajentumisella on EKP:n neuvoston päätöksentekomenettelyihin. Tällaista pääjohtajien ryhmittelyä ennalta tulisi soveltaa vasta sen jälkeen, kun on ensin määriteltä, kuinka usein kullakin kansallisen keskuspankin pääjohtajalla on äänioikeus. Koska jokaisella pääjohtajalla on jossain vaiheessa äänioikeus, "yksi jäsen, yksi ääni" -periaatetta sovellettaisiin edelleen kaikkiin pääjohtajiin, joilla kulloinkin on äänioikeus. Ryhmittelyn ei näin ollen pitäisi vaikuttaa itse päätöksentekoon, vaan sillä on merkitystä pelkästään sen määrittämiseksi, kuka äänestää milloinkin.

Neljänneksi rotaatiojärjestelmä on suunniteltava siten, että sekä itse järjestelmä että mikä tahansa sen sääntö, joka koskee pääjohtajien ryhmittelyä tai äänioikeuksien jakamista näille ryhmille, antaa järjestelmälle mahdollisuuden mukautua automaattisesti euroalueen laajentumiseen. Järjestelmän on lisäksi kyettävä mukautumaan tilanteeseen, jossa jäsenvaltioiden määrä on 27, eli siihen, että Euroopan unionin nykyisten jäsenvaltioiden lisäksi jäsenvaltioita ovat Nizzan sopimuksen liitteenä olevassa Euroopan unionin laajentumisesta annetussa julistuksessa luetellut 12 hakijamaata. Tämän niin kutsutun kestävyysperiaatteen avulla vältetään tilanteet, joissa jonkin pienten jäsenvaltioiden ryhmän jäsenillä on rotaation vuoksi äänioikeus useammin kuin niitä suurempien jäsenvaltioiden ryhmän jäsenillä.

Viidenneksi rotaatiojärjestelmän on oltava avoin. Näin ollen perussäännön muutetun 10.2 artiklan sanamuodon on oltava helposti ymmärrettävä, ja sen on täytettävä yhteisön primaarioikeuden teksteille asetetut vaatimukset.

Näiden peruseriaatteiden pohjalta EKP:n neuvoston äänestysmenettelyjä on suunniteltu muutettavaksi 1 artiklan mukaisesti.

2. ARTIKLOJA KOSKEVIA HUOMIOITA

1 artikla

Päätöksen 1 artiklassa luodaan äänioikeuksien rotaatiojärjestelmä EKP:n neuvostoon perussäännön 10.6 artiklassa asetuissa rajoissa. EKP:n neuvoston äänestysmenettelyjä mukautetaan siitä päivämäärästä, jona sen jäsenten lukumäärä kasvaa suuremmaksi kuin 21. Nykyisten institutionaalisten järjestelyjen mukaisesti äänioikeuksien enimmäismäärä on 21. Johtokunnan

kuusi jäsentä säilyttää pysyvän äänioikeutensa erityisasemansa vuoksi (ks. edellä). Pääjohtajille jaetaan jäljelle jäävät 15 äänioikeutta, joita kierrätetään ennalta määritettyjen sääntöjen mukaisesti. Kullakin EKP:n neuvoston äänioikeutetulla jäsenellä on yksi ääni, jota hän käyttää ainoastaan henkilökohtaisesti ja itsenäisesti. Sen varmistamiseksi, että kaikki EKP:n neuvoston tekemät päätökset edustavat euroalueen taloutta kokonaisuudessaan, pääjohtajat jaetaan ryhmiin, jotka eroavat toisistaan sen suhteen, miten usein ryhmän jäsenillä voi olla äänioikeus. Pääjohtajat jaetaan ryhmiin heidän keskuspankkejaan vastaaville jäsenvaltioille määritellyn järjestyksen mukaan. Tämä järjestys perustuu jäsenvaltioiden osuuksiin koko euroalueen indikaattorista, joka koostuu kahdesta osatekijästä: i) osuus niiden jäsenvaltioiden, joita ei koske poikkeus, yhteenlasketusta bruttokansantuotteesta markkinahinnoin (jäljempänä "markkinahinnoin laskettu BKT") ja ii) osuus niiden jäsenvaltioiden, joita ei koske poikkeus, rahalaitosten yhteenlasketun taseen kokonaisvaroista. Ensimmäisen ja merkittävimmän osatekijän eli markkinahintaisen BKT:n valinta on perusteltua, koska sitä käytetään yleisesti kunkin rahaliittoon osallistuvan jäsenvaltion talouden koon objektiivisimpana kuvaajana. Toisen osatekijän perusteluna on tarve ottaa huomioon rahaliittoon osallistuvien jäsenvaltioiden rahoitussektorien erityismerkitys keskuspankkien päätösten kannalta. Markkinahinnoin lasketun BKT:n paino on $\frac{5}{6}$, ja rahalaitosten yhteenlasketun taseen kokonaisvarojen paino $\frac{1}{6}$. Tällainen painotus on asianmukainen, koska näin rahoitussektori on edustettuna riittävällä ja merkitsevällä tavalla.

Rotaatiojärjestelmä on tarkoitus toteuttaa kahdessa vaiheessa, jotka ovat riippuvaisia siitä, miten euroalueen laajentuminen jaksottuu.

— Pääjohtajat jaetaan kahteen ryhmään siitä päivämäärästä, jona heidän lukumääränsä kasvaa suuremmaksi kuin 15, aina siihen saakka kun heidän lukumääränsä saavuttaa 22:n. Jatkuvuuden turvaamiseksi rotaatio on katsottu aiheelliseksi toteuttaa alkuvaiheessa melko yksinkertaisella ja nykyisistä äänestysmenettelyistä vain vähän poikkeavalla tavalla. On epävarmaa, kuinka kauan rotaatiojärjestelmä toimii tällaisena, sillä se riippuu euroalueen laajentumisen jaksottumisesta. Ensimmäiseen ryhmään kuuluu viisi keskuspankin pääjohtajaa niistä viidestä keskuspankista, joita vastaavilla jäsenvaltioilla on suurimmat osuudet edellä kuvatussa indikaattorista. Toiseen ryhmään kuuluvat kaikki muut kansallisten keskuspankkien pääjohtajat. Ensimmäisen ryhmän viisi pääjohtajaa jakavat neljä äänioikeutta, ja toisessa ryhmässä olevat loput pääjohtajat jakavat 11 äänioikeutta. Rotaatiojärjestelmä edellyttää kuitenkin tiettyjä erityisjärjestelyjä aina siihen päivämäärään saakka, jona kansallisten keskuspankkien pääjohtajien lukumäärä kasvaa suuremmaksi kuin 18, jotta ensimmäisen ryhmän jäsenille ei tulisi harvemmin äänioikeus kuin toisen ryhmän jäsenille. Tämä saattaa vaikuttaa siihen, miten 15 äänioikeutta jaetaan näiden kahden ryhmän kesken. Jotta vältetään tilanne, jossa johonkin ryhmään kuuluvien kansallisten keskuspankkien pääjohtajien äänioikeusfrekvenssi on 100 prosenttia, EKP:n neuvosto voi myös päättää lykätä rotaatiojärjestelmän aloittamista, kunnes kansallisten keskuspankkien pääjohtajien lukumäärä on suurempi kuin 18. Nämä tilapäisiksi tarkoitettut äänioikeuksien kierrättämisen erityisjärjestelyt olisi jätettävä EKP:n neuvoston päätettäväksi.

— Siitä päivämäärästä alkaen, jona pääjohtajien lukumäärä on 22, pääjohtajat jaetaan kolmeen ryhmään. Ensimmäinen ryhmä koostuu niistä viidestä pääjohtajasta, joiden keskuspankkeja vastaavilla jäsenvaltioilla on suurimmat osuudet edellä kuvatussa indikaattorista. Toiseen ryhmään kuuluu puolet pääjohtajien kokonaismäärästä, tarvittaessa ylöspäin pyöristettynä. Tässä yhteydessä noudatetaan kestävyysperiaatetta äänioikeusfrekvenssiin liittyvän jonkinasteisen jatkuvuuden takaamiseksi toisessa ryhmässä. Tähän ryhmään kuuluvat pääjohtajat niistä keskuspankeista, joita vastaavilla jäsenvaltioilla on seuraavaksi ylimmät sijat edellä esitettyjen arviointiperusteiden mukaisesti määräytyvässä jäsenvaltioiden järjestyksessä. Kolmanteen ryhmään kuuluvat loput pääjohtajat. Ensimmäisellä ryhmällä on neljä, toisella kahdeksan ja kolmannella kolme äänioikeutta. Kun euroalueeseen kuuluu 27 jäsenvaltiota, ensimmäisen ryhmän äänioikeusfrekvenssi on 80 prosenttia, toisen 57 prosenttia ja kolmannen 38 prosenttia.

Äänioikeuksien rotaatioon pääjohtajien kesken sovelletaan myös periaatetta, jonka mukaan pääjohtajilla on kunkin ryhmän sisällä äänioikeus yhtä pitkän ajan. EKP:n neuvosto toteuttaa tämän yksinomaan operatiivisen periaatteen täytäntöönpanon edellyttämät toimenpiteet.

Ryhmien kokoonpanoa mukautetaan aina, kun yhteenlaskettua BKT:tä markkinahinnoin tarkistetaan perussäännön 29.3 artiklan mukaisesti, tai milloin tahansa, kun EKP:n neuvostoon kuuluvien pääjohtajien lukumäärä kasvaa euroalueen laajentumisen seurauksena. Komissio laatii tilastotiedot osuuksien laskemiseksi yhteenlasketusta BKT:stä markkinahinnoin niiden sääntöjen mukaisesti, jotka neuvosto vahvistaa perussäännön 29.2 artiklan nojalla. Rahalaitosten yhteenlasketun taseen kokonaisvaroja koskevien osuuksien laskemiseksi tarvittavat tiedot lasketaan Euroopan yhteisössä laskentahetkellä sovellettavien tilastointimenetelmien mukaisesti. Näin ollen EKP laskee osuudet neuvoston perussäännön 5.4 artiklan nojalla antamien säännösten

mukaisesti. Näihin säännöksiin kuuluu Euroopan keskuspankin valtuuksista kerätä tilastotietoja 23. marraskuuta 1998 annettu neuvoston asetus (EY) N:o 2533/98 ⁽¹⁾ ja sitä tarkemmin määrittelevä rahalaitossektorin konsolidoidusta taseesta 22 päivänä marraskuuta 2001 annettu Euroopan keskuspankin asetus (EY) N:o 2423/2001 ⁽²⁾, sellaisena kuin se on muutettuna asetuksella (EY) N:o 2174/2002 ⁽³⁾.

Edellä mainitut viisivuotistarkistukset ovat perussäännön 29.3 artiklassa määritellyn periaatteen mukaisia. Tarkistuksiin perustuvia uusia osuuksia sovelletaan seuraavan vuoden ensimmäisestä päivästä alkaen. Kun EKP:n neuvostoon tulee yksi tai useampi uusi pääjohtaja, viiteajanjaksojen, joita noudatetaan laskettaessa kyseistä kansallista keskuspankkia vastaavan jäsenvaltion osuutta niiden jäsenvaltioiden, joita ei koske poikkeus, yhteenlasketusta BKT:stä markkinahinnoin ja rahalaitosten yhteenlasketun taseen kokonaisvaroista, olisi oltava samat kuin niiden, joita noudatettiin osuuksien viimeisimmän viisivuotistarkistuksen yhteydessä. Tällaisissa muissa kuin säännöllisin väliajoin tehtävissä tarkistuksissa määräytyviä uusia osuuksia sovelletaan siitä päivästä alkaen, jona kustakin uudesta pääjohtajasta tulee EKP:n neuvoston jäsen. Nämä yksityiskohdat ovat osa täytäntöönpanosäännöksiä, jotka EKP:n neuvosto antaa.

EKP:n neuvoston tehdessä päätöksiä, jotka ovat tarpeen rotaatiojärjestelmää koskevien operatiivisten yksityiskohtien täytäntöönpanemiseksi, päätöksentekoon osallistuvat kaikki jäsenet siitä riippumatta, onko heillä kyseisellä hetkellä äänioikeus vai ei, ja päätökset tehdään kahden kolmasosan äänten enemmistöllä.

2 artikla

Jäsenvaltioille on suositettava perussäännön 10.2 artiklan muuttamisesta tehtävän neuvoston päätöksen hyväksymistä. Muutos tulee voimaan vasta, kun kaikki jäsenvaltiot ovat ratifioineet sen valtiosääntöjensä mukaisesti. Voimaantuloaikataulu on muotoiltu saman mallin mukaan kuin Nizzan sopimuksen loppumääräyksissä.

⁽¹⁾ EYVL L 318, 27.11.1998, s. 8.

⁽²⁾ EYVL L 333, 17.12.2001, s. 1.

⁽³⁾ EYVL L 330, 6.12.2002, s. 29.

Euroopan keskuspankin suositus

NEUVOSTON PÄÄTÖKSEKSI

Euroopan keskuspankkijärjestelmän ja Euroopan keskuspankin perussäännön 10.2 artiklan muuttamisesta

EUROOPAN UNIONIN NEUVOSTO, joka

ottaa huomioon Euroopan keskuspankkijärjestelmän ja Euroopan keskuspankin perussäännön ja erityisesti sen 10.6 artiklan,

ottaa huomioon Euroopan keskuspankin suosituksen ⁽¹⁾,

ottaa huomioon Euroopan parlamentin lausunnon ⁽²⁾,

ottaa huomioon komission lausunnon ⁽³⁾,

sekä katsoo seuraavaa:

- (1) Euroalueen laajentuminen johtaa Euroopan keskuspankin (EKP) neuvoston jäsenten määrän kasvuun. On tarpeen ylläpitää EKP:n neuvoston mahdollisuuksia tehokkaaseen ja joutuiseen päätöksentekoon laajentuneella euroalueella euron käyttöön ottavien jäsenvaltioiden lukumäärästä riippumatta. Tätä varten EKP:n neuvostossa äänioikeutettujen kansallisten keskuspankkien pääjohtajien lukumäärän on oltava EKP:n neuvostoon kuuluvien kansallisten keskuspankkien pääjohtajien kokonaismäärää pienempi. Äänioikeuksien rotaatiojärjestelmä on tasapuolinen, tehokas ja hyväksyttävä tapa jakaa äänioikeudet EKP:n neuvostoon kuuluvien kansallisten keskuspankkien pääjohtajien kesken. Se, että kansallisten keskuspankkien pääjohtajilla on 15 äänioikeutta, on asianmukaisella tavalla sopusoinnussa toisaalta nykyisen järjestelyn jatkuvuuden kanssa, mihin sisältyy tasapuolinen äänioikeuksien jakaminen johtokunnan kuuden jäsenen ja EKP:n neuvoston muiden jäsenten välillä, ja toisaalta sen seikan kanssa, että on tarpeen huolehtia päätöksenteon tehokkuudesta kooltaan aiempaa merkittävästi suuremmassa EKP:n neuvostossa.
- (2) Jokaisella johtokunnan jäsenellä on säilytettävä pysyvä äänioikeus EKP:n neuvostossa, kun otetaan huomioon heidän nimittämisenä Euroopan tasolla perustamissopimuksen mukaista menettelyä noudattaen sekä heidän roolinsa EKP:ssä, jonka toimivalta käsittää koko euroalueen.
- (3) EKP:n neuvoston äänestysmenettelyjä mukautetaan perussäännön 10.6 artiklan nojalla. Koska kyseinen artikla koskee ainoastaan perussäännön 10.2 artiklan muuttamista, yksikään äänestysmenettelyjen mukautus ei vaikuta perussäännön 10.3, 10.6 ja 41.2 mukaisesti tehtäviä päätöksiä koskeviin äänestyksiin.
- (4) Valittu äänioikeuksien rotaatiojärjestelmä koostuu tekijöistä, joissa kuvastuu viisi perusperiaatetta. Kaikkiin äänioikeutettuihin EKP:n neuvoston jäseniin sovelletaan edelleen EKP:n neuvoston päätöksenteon perusperiaatetta "yksi jäsen, yksi ääni". Kaikki EKP:n neuvoston jäsenet osallistuvat edelleen EKP:n neuvoston kokouksiin henkilökohtaisesti ja itsenäisesti siitä riippumatta, onko heillä kulloinkin äänioikeus vai ei. Äänioikeuksien rotaatiojärjestelmä on siinä mielessä kestävä, että sitä voidaan mukauttaa euroalueen myöhempään laajentumiseen aina nyt kaavailtuun jäsenvaltioiden enimmäismäärään asti. Äänioikeuksien rotaatiojärjestelmän avulla vältetään myös tilanteet, joissa äänioikeutetut kansal-

listen keskuspankkien pääjohtajat ovat keskuspankeista, joita vastaavien jäsenvaltioiden ei yhdessä katsota edustavan euroalueen taloutta kokonaisuudessaan. Äänioikeuksien rotaatiojärjestelmä on lisäksi avoin.

- (5) Sillä, että kansallisten keskuspankkien pääjohtajat jaetaan ryhmiin ja näille ryhmille osoitetaan tietty määrä äänioikeuksia, on tarkoitus varmistaa, että äänioikeutetut kansallisten keskuspankkien pääjohtajat ovat keskuspankeista, joita vastaavat jäsenvaltiot yhdessä tarkasteltuina edustavat euroalueen taloutta kokonaisuudessaan. Kansallisten keskuspankkien pääjohtajilla on äänioikeus eri aikavälein riippuen siitä, kuinka suuri heidän keskuspankkiaan vastaavan jäsenvaltion talous on suhteessa koko euroalueeseen. Kansallisten keskuspankkien pääjohtajien jakaminen ryhmiin on näin ollen riippuvainen siitä, millä sijalla heidän keskuspankkiaan vastaava jäsenvaltio on järjestyksessä, joka määräytyy kahdesta osatekijästä koostuvan indikaattorin perusteella: jäsenvaltion osuus niiden jäsenvaltioiden, joita ei koske poikkeus, i) yhteenlasketusta bruttokansantuotteesta markkinahinnoin (jäljempänä "BKT markkinahinnoin") ja ii) rahalaitosten yhteenlasketun taseen kokonaisvaroista. Jäsenvaltion taloudellista painoarvoa, sellaisena kuin se kuvastuu jäsenvaltion BKT:stä markkinahinnoin, on pidettävä asianmukaisena osatekijänä, koska niissä jäsenvaltioissa, joiden talous on suurempi, keskuspankkien tekemien päätösten vaikutus on merkittävämpi kuin niissä jäsenvaltioissa, joiden talous on pienempi. Tämän ohella keskuspankkien tekemien päätösten kannalta on erityistä merkitystä myös jäsenvaltioiden rahoitussektorien suuruudella, koska keskuspankkioperaatioiden vastapuolet kuuluvat tähän sektoriin. BKT:lle markkinahinnoin annetaan painoarvo $\frac{5}{6}$, ja rahalaitosten yhteenlasketun taseen kokonaisvaroilta annetaan painoarvo $\frac{1}{6}$. Tällainen painotus on asianmukainen, koska näin rahoitussektori on edustettuna riittävällä ja merkitsevällä tavalla.
- (6) Jotta äänioikeuksien rotaatiojärjestelmään voitaisiin siirtyä sujuvasti, sen käyttöönotto on kaksivaiheinen. Ensivaiheessa kansallisten keskuspankkien pääjohtajat jaetaan kahteen ryhmään siitä ajankohdasta, jona heidän lukumääränsä kasvaa suuremmaksi kuin 15. Ensimmäiseen ryhmään kuuluvilla kansallisten keskuspankkien pääjohtajilla on oltava äänioikeus vähintään yhtä usein kuin toiseen ryhmään kuuluvilla kansallisten keskuspankkien pääjohtajilla. Kun merkittävä määrä uusia jäsenvaltioita on liittynyt euroalueeseen ja kansallisten keskuspankkien pääjohtajien lukumäärä kasvaa suuremmaksi kuin 21, kansallisten keskuspankkien pääjohtajat jaetaan kolmeen ryhmään. Kansallisten keskuspankkien pääjohtajilla on kunkin ryhmän sisällä äänioikeus yhtä pitkän ajan. EKP:n neuvosto hyväksyy kahden kolmasosan enemmistöllä kaikista sekä äänioikeutetuista että vailla äänioikeutta olevista jäsenistään kyseistä kahta yleistä periaatetta koskevat yksityiskohtaiset täytäntöönpanosäännökset sekä mahdolliset päätökset lykätä äänioikeuksien rotaatiojärjestelmän aloittamista sellaisen tilanteen välttämiseksi, jossa kansallisten keskuspankkien pääjohtajien äänioikeusfrekvenssi on jonkin ryhmän sisällä 100 prosenttia.

⁽¹⁾ EUVL ...

⁽²⁾ EUVL ...

⁽³⁾ EUVL ...

(7) Kutakin kansallista keskuspankkia vastaavan jäsenvaltion osuutta niiden jäsenvaltioiden, joita ei koske poikkeus, yhteenlasketusta BKT:stä markkinahinnoin ja rahalaitosten yhteenlasketun taseen kokonaisvaroista tarkistetaan aina silloin, kun yhteenlaskettua BKT:tä markkinahinnoin tarkistetaan perussäännön 29.3 artiklan mukaisesti, tai milloin tahansa, kun EKP:n neuvostoon kuuluvien kansallisten keskuspankkien pääjohtajien lukumäärä kasvaa. Näissä säännöllisin väliajoin tehtävissä tarkistuksissa määräytyviä uusia osuuksia sovelletaan seuraavan vuoden ensimmäisestä päivästä alkaen. Kun yhdestä tai useammasta kansallisen keskuspankin pääjohtajasta tulee EKP:n neuvoston jäsen, viiteajanajaksojen, joita noudatetaan laskettaessa osuutta, joka kyseistä keskuspankkia vastaavalla jäsenvaltiolla on niiden jäsenvaltioiden, joita ei koske poikkeus, yhteenlasketusta BKT:stä markkinahinnoin ja rahalaitosten yhteenlasketun taseen kokonaisvaroista, olisi vastattava osuuksien viimeisimmän viisivuotistarkistuksen yhteydessä noudatettuja viiteajanjaksoja. Tällaisissa muissa kuin säännöllisin väliajoin tehtävissä tarkistuksissa määräytyviä uusia osuuksia sovelletaan siitä päivämäärästä alkaen, jona kyseessä olevasta yhdestä tai useammasta kansallisen keskuspankin pääjohtajasta tulee EKP:n neuvoston jäsen. Nämä tekniset yksityiskohdat ovat osa täytäntöönpanosäännöksiä, joiden antaminen kuuluu EKP:n neuvostolle,

ON PÄÄTTÄNYT SEURAAVAA:

1 artikla

Muutetaan perussääntöä seuraavasti:

Korvataan 10.2 artikla seuraavasti:

”Kullakin EKP:n neuvoston jäsenellä on yksi ääni. Siitä päivästä alkaen, jona EKP:n neuvoston jäsenten lukumäärä kasvaa suuremmaksi kuin 21, kullakin johtokunnan jäsenellä on yksi ääni ja äänioikeutettujen kansallisten keskuspankkien pääjohtajien lukumäärä on 15. Viimeksi mainitut äänioikeudet jaetaan, ja ne kiertävät seuraavalla tavalla:

- Siitä päivästä alkaen, jona kansallisten keskuspankkien pääjohtajien lukumäärä kasvaa suuremmaksi kuin 15, aina siihen saakka, kun tämä määrä saavuttaa 22:n, kansallisten keskuspankkien pääjohtajat jaetaan kahteen ryhmään sillä perusteella, millä sijalla heidän keskuspankkejaan vastaava jäsenvaltio on järjestyksessä, joka määräytyy sen mukaan, miten suuri osuus kullakin jäsenvaltiolla on niiden jäsenvaltioiden, joita ei koske poikkeus, yhteenlasketusta bruttokansantuotteesta markkinahinnoin ja rahalaitosten yhteenlasketun taseen kokonaisvaroista. Osuuksille yhteenlasketusta bruttokansantuotteesta markkinahinnoin annetaan paino $\frac{5}{6}$ ja osuuksille rahalaitosten yhteenlasketun taseen kokonaisvaroista annetaan paino $\frac{1}{6}$. Ensimmäinen ryhmä koostuu viidestä kansallisen keskuspankin pääjohtajasta ja toinen ryhmä jäljelle jäävistä kansallisten keskuspankkien pääjohtajista. Ensimmäiseen ryhmään kuuluvilla kansallisten keskuspankkien pääjohtajilla on oltava äänioikeus vähintään yhtä usein kuin toiseen ryhmään kuuluvilla kansallisten keskuspankkien pääjohtajilla. Jollei edellisestä virkkeestä muuta johdu, en-

simmäiselle ryhmälle osoitetaan neljä äänioikeutta ja toiselle ryhmälle 11 äänioikeutta.

- Siitä päivästä alkaen, jona kansallisten keskuspankkien pääjohtajien lukumäärä saavuttaa 22:n, kansallisten keskuspankkien pääjohtajat jaetaan kolmeen ryhmään edellä esitettyjen arviointiperusteiden mukaan määräytyvän järjestyksen mukaisesti. Ensimmäinen ryhmä koostuu viidestä kansallisen keskuspankin pääjohtajasta, ja ryhmälle osoitetaan neljä äänioikeutta. Toiseen ryhmään kuuluu puolet kansallisten keskuspankkien pääjohtajien kokonaismäärästä, missä yhteydessä mahdollinen murtoluku pyöristetään ylöspäin lähimpään kokonaislukuun ja ryhmälle osoitetaan kahdeksan äänioikeutta. Kolmas ryhmä koostuu jäljelle jäävistä kansallisten keskuspankkien pääjohtajista, ja ryhmälle osoitetaan kolme äänioikeutta.
- Kullakin kansallisen keskuspankin pääjohtajalla on kuitenkin ryhmän sisällä äänioikeus yhtä pitkän ajan.
- Osuuksien laskemiseen yhteenlasketusta bruttokansantuotteesta markkinahinnoin sovelletaan 29.2 artiklaa. Rahalaitosten yhteenlasketun taseen kokonaisvarat lasketaan Euroopan yhteisössä laskentahetkellä sovellettavien tilastointimenetelmien mukaisesti.
- Ryhmien kokoa ja/tai koostumusta mukautetaan edellä mainittuja periaatteita noudattaen aina, kun yhteenlaskettua bruttokansantuotetta markkinahinnoin tarkistetaan perussäännön 29.3 artiklan mukaisesti tai milloin tahansa kansallisten keskuspankkien pääjohtajien lukumäärän kasvaessa.
- EKP:n neuvosto, joka tekee päätöksensä kahden kolmasosan enemmistöllä kaikista sekä äänioikeutetuista että vailla äänioikeutta olevista jäsenistään, toteuttaa kaikki tarvittavat toimenpiteet edellä esitettyjen periaatteiden täytäntöönpanemiseksi ja voi päättää lykätä äänioikeuksien rotaatiojärjestelmän aloittamista siihen päivämäärään, jona kansallisten keskuspankkien pääjohtajien lukumäärä kasvaa suuremmaksi kuin 18.

Äänioikeutta käytetään henkilökohtaisesti. Poiketen tästä säännöstä 12.3 artiklassa tarkoitetussa työjärjestyksessä voidaan määrätä, että EKP:n neuvoston jäsenet voivat äänestää teleneuvottelussa. Työjärjestyksessä määrätään myös, että EKP:n neuvoston jäsen, joka on pidemmän aikaa estynyt osallistumasta EKP:n neuvoston kokouksiin, voi nimetä varajäsenen EKP:n neuvoston jäseneksi.

Edellisten kohtien säännöksissä ei rajoiteta kaikilla EKP:n neuvoston äänioikeutetuilla ja vailla äänioikeutta olevilla jäsenillä 10.3, 10.6 ja 41.2 artiklan nojalla olevia äänioikeuksia.

Jollei tässä perussäännössä toisin määrätä, EKP:n neuvoston päätökset tehdään äänioikeutettujen jäsenten yksinkertaisella enemmistöllä. Jos äänet menevät tasan, puheenjohtajan ääni ratkaisee.

EKP:n neuvosto on päätösvaltainen, kun kaksi kolmasosaa sen äänioikeutetuista jäsenistä on läsnä. Jos EKP:n neuvosto ei ole päätösvaltainen, puheenjohtaja voi kutsua koolle ylimääräisen kokouksen, jossa vähimmäisjäsenmäärä ei ole päätösvaltaisuuden edellytyksenä.”

2 artikla

Loppumääräys

1. Kaikki jäsenvaltiot ratifioivat tämän päätöksen valtiosääntöjensä mukaisesti. Ratifioimiskirjat talletetaan Italian tasavallan hallituksen huostaan.

2. Tämä sopimus tulee voimaan toisen kuukauden ensimmäisenä päivänä sen jälkeen, kun viimeisenä tämän muodollisuuden suorittava allekirjoittajavaltio on tallettanut ratifioimiskirjansa.

Tehty Brysselissä . . .

Neuvoston puolesta

Puheenjohtaja

. . .
